

ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΔΗΣΟ ΣΤΟΝ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟ

(μια επιτυχή πορεία;)

του Τάσου Δαρσινού

Ήταν λίγα χρόνια μετά τη μεταπολίτευση, φορτισμένα από το παρελθόν με πάθος και αγωνιστικότητα για το μέλλον. Ένα μέλλον που άνοιγε μπροστά μας νέα οράματα και επιδιώξεις όσον αφορά την πολιτική ζωή του τόπου μας.

Λίγο καιρό πριν είχε ιδρυθεί στην Θεσσαλονίκη το πρώτο καθαρά Ευρωπαϊκό κόμμα του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού στην Ελλάδα, το ΚΟΔΗΣΟ. Οι πολιτικές αναζητήσεις όλων εμάς που στα φοιτητικά χρόνια είχαμε ζήσει την καταπίεση και την ανελευθερία της χούντας και είχαμε ακόμα έντονες τις αναμνήσεις μας από τα γεγονότα της Νομικής και του Πολυτεχνείου, στρέφονταν μεταπολιτευτικά στο χώρο της Δημοκρατικής Ευρωπαϊκής Αριστεράς. Έτσι, εκείνο το πρωινό της Κυριακής του Σεπτεμβρίου το 1981 που ανέβηκα τα σκαλιά των γραφείων του ΚΟΔΗΣΟ ήταν απλά το επιστέγασμα μιας βαθιάς αναζήτησης και ταυτόχρονα το ξεκίνημα μιας ουσιαστικής πολιτικής παρέμβασης στη Δημόσια ζωή της χώρας μας.

Τα γεγονότα που ακολούθησαν έγιναν τόσο γρήγορα, που λειτουργούν μέσα μου σαν κινηματογραφικό έργο που η μια σκηνή είναι πιο συναρπαστική από την προηγούμενη. Υποψήφιος βουλευτής του ΚΟΔΗΣΟ στις εκλογές του 1981 στην Κορινθία, έζησα τον παλμό της συμμετοχής σε μια ιστορική αλλαγή για τον τόπο μας. Οι συναντήσεις μου με τους απλούς πολίτες στα χωριά και στα καφενεία μου έδιναν μια άλλη διάσταση, αγνή- παθιασμένη για την πάλη της καθημερινότητας.

Λίγοι άνθρωποι πηγαίναμε, σαν ιεραπόστολοι από χωριό σε χωριό για να μεταδώσουμε το μήνυμα του Δημοκρατικού Ευρωπαϊκού Σοσιαλισμού, σε αντίθεση με τις ασαφείς και ανεδαφικές επαγγελίες του ΠΑΣΟΚ. Προσπαθήσαμε να προβάλλουμε επιχειρήματα που ήταν άγνωστα ακόμα στον πολύ κόσμο, όπως πολιτική ενοποίηση της Ευρώπης, κοινές πολιτικές στα μεγάλα θέματα κλπ. Αλλά ήταν δύσκολα χρόνια, οι αντίπαλοι πολλοί και πιο «πιστευτοί». Θυμάμαι μια φορά που προγραμματίζα να μιλήσω σε κάποιο χωριό της Κορινθίας και ταυτόχρονα θα μιλούσε και ο υποψήφιος του ΠΑΣΟΚ. Στο καφενείο που θα γινόταν η δική μου ομιλία παρευρίσκονταν πέντε-οχτώ άτομα. Όταν άρχισα τη σχετική συζήτηση μου είπαν οι κάτοικοι: «Μη κουράζεσαι παιδί μου, εδώ όλοι ψηφίζουμε αλλαγή». Όταν ρώτησα ποιο συγκεκριμένο κόμμα εννοούν μου απάντησαν ότι δεν ξέρουν πιο ακριβώς αλλά πάντως αλλαγή.

Με αυτές τις δυσκολίες πορευτήκαμε τότε στα πρώτα βήματα του ΚΟΔΗΣΟ. Παρ' όλες τις ανησυχίες μας το πείσμα μας ήταν μεγάλο και στα επόμενα χρόνια προσπαθήσαμε να ανταποκριθούμε σε όλα τα θέματα ενός σύγχρονου κόμματος. Με φεστιβάλ, εκδηλώσεις, θεωρητική επεξεργασία ιδεολογικών θεμάτων κλπ. Μέχρι που οι ευρωεκλογές το 1984 μας έδωσαν το τελειωτικό χτύπημα. Δεν καταφέραμε να εκπροσωπηθούμε και σε συνδυασμό με το χαμηλό ποσοστό που πήραμε παραιτήθηκε και ο πρόεδρος μας Γ. Πεσμαζόγλου. Θυμάμαι με μεγάλη οδύνη την συνεδρίαση εκείνη της Κ.Ε του κόμματος όπου διαφαινόταν το τέλος του ΚΟΔΗΣΟ. Ήταν σα να γκρεμίζονταν τα όνειρά μας, σα να βουτούσαμε στο κενό χωρίς να βλέπουμε στήριγμα. Όμως η ανεξάντλητη πίστη μας στα ιδεώδη του Δημοκρατικού

Σοσιαλισμού μας έκαναν να συνεχίσουμε μαζί με τον τότε γραμματέα μας Χ. Πρωτοπαπά τη λειτουργία του κόμματος μας για άλλα πέντε χρόνια.

Εκείνη την περίοδο το ΚΟΔΗΣΟ είχε κοινοβουλευτική εκπροσώπηση αλλά ταυτόχρονα είχαν αποχωρήσει και αρκετά μέλη, με αποτέλεσμα να επιτευχθεί μια ισχυρή αλληλεγγύη μεταξύ των μελών που είχαμε μείνει.

Θυμάμαι τα ταξίδια μαζί με τον πρόεδρο και βουλευτή μας Χ. Πρωτοπαπά στην επαρχία, όπου συναντούσαμε πέντε-δέκα φίλους σε κάθε περιοχή και συζητούσαμε την προσπάθεια ανασύνταξης του χώρου στην προοπτική της δημιουργίας του τρίτου πόλου στην πολιτική ζωή του τόπου μας.

Έτσι φτάσαμε στο 1989, όπου δημιουργήθηκε ο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ της ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ και της ΠΡΟΟΔΟΥ. Ένας πολιτικός χώρος που απλωνόταν από τις παρυφές του Δημοκρατικού Κέντρου έως και την Κομμουνιστική εκδοχή. Ιδεολογία του νέου σχηματισμού, ο Δημοκρατικός Σοσιαλισμός με Ευρωπαϊκή διάσταση. Όταν λοιπόν μπήκε ως θέμα συζήτηση στην Κ.Ε. του ΚΟΔΗΣΟ αν πρέπει να συμμετάσχουμε ή όχι στο νέο εγχείρημα, η θέση μου ήταν σαφέστατη. ΝΑΙ, διότι σε μεγάλο βαθμό περιείχε τις θέσεις και τις προτάσεις για τις οποίες τόσα χρόνια αγωνιστήκαμε στο ΚΟΔΗΣΟ. Η συγκρότηση του ΣΥΝ εκείνη τη χρονική στιγμή ήταν καταλυτική για τα πολιτικά προγράμματα του τόπου μας. Από τη μια μεριά φτιάχναμε ένα γνήσιο σοσιαλιστικό κόμμα με Δημοκρατική και Ευρωπαϊκή προοπτική και από την άλλη ένα σοσιαλιστικό κίνημα, το ΠΑΣΟΚ έδειχνε να μετατοπίζεται προς το κέντρο. Ο κόσμος πύκνωνε τις τάξεις του ΣΥΝ με την ελπίδα της αναγέννησης του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού στην Ελλάδα. Παντού έβλεπες ένα χαμόγελο να ανθίζει και μια προσδοκία αναγέννησης της Ευρωπαϊκής Αριστεράς.

Συμμετείχα σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις του 1989 και 1990 ως υποψήφιος βουλευτής της Β΄ Αθηνών και έζησα τον παλμό των συγκεντρώσεων και των ομιλιών. Είχα πράγματι ενθουσιαστεί με όσα συναντούσα καθημερινά στις επισκέψεις σε γειτονιές και δήμους της εκλογικής μου περιφέρειας.

Τον ενθουσιασμό και την πίστη για ένα ζωντάνεμα της αριστεράς ήλθε να σκιάσει η διάσπαση του ενιαίου ΣΥΝ στα μέσα του 1990. Οι υπόλοιπες δυνάμεις μέσα από ένα αγωνιώδες ιδρυτικό συνέδριο ξεκινάμε την αυτόνομη πορεία του ΣΥΝ. Εκλέγομαι μέλος της πρώτης Κεντρικής Πολιτικής Επιτροπής και ταυτόχρονα ως μέλος των νομαρχιακών και τοπικών πολιτικών κινήσεων αφιερώνομαι στην ανασυγκρότηση του ΣΥΝ. Γρήγορα όμως με τις εκλογές του 1993 και την απουσία μας από τη Βουλή γυρίσαμε πάλι στην αρχή. Νέες αναζητήσεις, νέες εξορμήσεις για μια νέα πορεία του ΣΥΝ.

Συνεχίζω από τότε να είμαι παρών σε όλες τις μάχες του ΣΥΝ σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο. Το 1998 ως υποψήφιος Δήμαρχος Περιστερίου προσπάθησα να δημιουργήσω μια Δημοτική Κίνηση Συνεργασίας Προοδευτικών- Δημοκρατικών και αριστερών πολιτών με οικολογικές ευαισθησίες αλλά δεν κατορθώσαμε να εκπροσωπήσουμε τις ιδέες μας. Η πίστη ότι είναι απαραίτητη η παρουσία του χώρου της Ευρωπαϊκής Ανανεωτικής Αριστεράς στη πολιτική ζωή του τόπου μας σαν αυτόνομης πολιτικής δύναμης είναι η βασική κινητήρια δύναμη για τη συνεχή και αδιάλειπτη παρουσία μου τόσα χρόνια στις γραμμές του ΣΥΝ. Το όραμα για μια Δημοκρατική Σοσιαλιστική πορεία της χώρας μας με Ευρωπαϊκή διάσταση που ξεκινήσαμε κάποτε από το 1980 με το ΚΟΔΗΣΟ νομίζω ότι συνεχίζεται μέσα από τις θέσεις της Ανανεωτικής Δημοκρατικής Αριστεράς, μέσα από τις θέσεις του ΣΥΝ.

Τάσος Δαρσινός

Καθηγητής μαθηματικών σε Ιδιωτικό Λύκειο.

Μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΟΔΗΣΟ και υποψήφιος βουλευτής στην Κορινθία.

Μέλος της Π. Κ. του Συνασπισμού στο Περιστέρι και υποψήφιος βουλευτής Β΄ Αθηνών σε όλες τις εκλογές.